

Sygn. akt IV C 251/13

POSTANOWIENIE

Dnia 4 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, Wydział IV Cywilny

Przewodniczący: **SSO Anna Bartoszevska**

po rozpoznaniu w dniu 4 czerwca 2014 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **A. S.**

przeciwko **Skarbowi Państwa – Prokuratorowi Rejonowemu Prokuratury Rejonowej w P. i Skarbowi Państwa – Prezesowi Sądu Rejonowego w P.**

o odszkodowanie

postanawia:

- 1. umorzyć postępowanie w sprawie na podstawie art. 355 § 1 k.p.c.;**
- 2. zasądzić od powoda A. S. na rzecz pozwanego Skarbu Państwa – Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 3.600 zł (słownie: trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;**
- 3. nieuiszczone koszty sądowe przejąć na rachunek Skarbu Państwa.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 2 kwietnia 2014 roku (data prezentaty) powód cofnął pozew /k. 201/.

W piśmie z dnia 18 kwietnia 2014 r. (data prezentaty) pozwany Skarb Państwa, zastępowany przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa, wniósł o zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd ustalił i zważył co następuje.

Zgodnie z treścią art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Gdy skuteczność cofnięcia pozwu zależy od zgody pozwanego, niezłożenie przez niego oświadczenia w tym przedmiocie w powyższym terminie uważa się za wyrażenie zgody (art. 203 § 3 zd. 2 k.p.c.). W myśl § 4 cytowanego przepisu sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się roszczenia lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa.

Stosownie natomiast do treści art. 355 § 1 k.p.c. Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. W myśl § 2 cytowanego artykułu postanowienie o umorzeniu postępowania może zapaść na posiedzeniu niejawnym,

jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew w piśmie procesowym albo gdy strony zawarły ugodę przed mediatorem, którą zatwierdził sąd.

W ocenie Sądu cofnięcie pozwu przez powoda nie pozostaje w sprzeczności z prawem, zasadami współżycia społecznego, ani nie zmierza do obejścia prawa.

Mając zatem powyższe na uwadze, na podstawie art. 355 k.p.c., orzeczono jak w pkt. 1 sentencji postanowienia.

W wypadku umorzenia postępowania ustalenie stron wygrywającej i przegrywającej uzależnione jest od przyczyny, która spowodowała potrzebę wydania tego rodzaju postanowienia. Według stanowiska doktryny, umorzenie postępowania stawia stronę powodową w roli strony przegrywającej spór, jeśli cofnęła pozew, zrzekając się niezaspokojonego roszczenia.

Zatem z punktu widzenia przepisów k.p.c. o kosztach procesu powód uważany jest za przegrywającego sprawę i w konsekwencji zobowiązany jest zwrócić pozwanemu poniesione koszty (art. 98 § 1 k.p.c.). W związku z tym, Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego koszty zastępstwa procesowego w wysokości 3.600 zł, zgodnie z art. 99 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013, poz. 461).

Mając zatem powyższe okoliczności na uwadze, orzeczono jak w pkt. 2 sentencji postanowienia.

W związku z faktem, iż powód został zwolniony od kosztów sądowych tj. wpisu od pozwu oraz opłat /postanowienie k. 39/, nieuiszczone koszty sądowe należało przejąć na rachunek Skarbu Państwa, orzekając jak w pkt 3 postanowienia.